

I øvrigt er reglerne sådan, at hos ørelægen skal patienten underskrive en erklæring om, at vedkommende er blevet oplyst om disse sammenhænge. Hvis patienten ikke ønsker at afgive en sådan erklæring, skal det fremgå af journalen, og hvis ørelægen ikke efterfølgende er i stand til at dokumentere, at patienten har fået de nødvendige oplysninger, og at lægen har overholdt sin oplysningspligt, vil lægen kunne tildeles advarsel eller bod i henhold til sygesikringsoverenskomsten.

Jeg kan tilføje, at de regler, jeg her har omtalt, fremgår af Sundhedsstyrelsens udkast til en faglig vejledning vedrørende høreapparatsbehandling, der er sendt i høring her i marts. Formålet med vejledningen er at fastlægge retningslinjerne for god høreapparatsbehandling i både offentligt og privat regi og for tilsynet med de godkendte private høreapparatsleverandører, og jeg mener sådan set, at vi med de regler har sikret, at patienterne får et ordentligt informeret valg, og at der er gennemsigtighed.

Jeg er i øvrigt glad for at kunne læse i bemærkningerne til forslaget, at mine initiativer for at sikre en mere åben og gennemsigtig høreomsorg efter De Radikales opfattelse trods alt er bedre end ingenting. Når det gælder ros fra oppositionen, herunder Det Radikale Venstre, skal man jo vide at lade sig nøje og være glad for lidt, så tak for den bemærkning.

Men jeg må altså konstatere, at det ikke er nok for Det Radikale Venstre. Der skal forbud på banen, men det vil regeringen altså ikke være med til, fordi det for det første vil hæmme det frie valg og udhule værdien af de regler, vi har skabt, og som betyder, at langt flere mennesker med hørelidelser har fået høreapparater hurtigt. For det andet vil det altså også være et indgreb i lægernes næringsret, det har vel nærmest ekspropriationslignende karakter over for de læger, der er tale om, og endelig vil for det tredje – som jeg også antydede i starten – det tankesæt, der ligger bag denne nidkærhed, begrænse patienternes frit valg-muligheder ganske markant, hvis ordningen foldes ud i fuld skala og skal omfatte alle læger og sundhedspersoner, og det er regeringen ikke indstillet på. Vi ønsker at sætte patienten i første række, også når patienten lider af en høreskade, og derfor kan vi ikke støtte det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at forslaget ikke er en bombe under det udvidede frie sygehus-valg. Jeg synes, ministeren var lidt for langt fremme med at antyde det.

Jeg har tænkt meget nøje over, hvem forslaget skal omfatte. Det omfatter ikke speciallæger på sygehusene, fordi sygehusene kan adskille interesserne og sørge for, at de læger, der behandler og har interesser i privatklinikker, ikke henviser til dem. Men den mulighed har man ikke i en praksis, hvor der kun sidder én læge, og derfor omfatter forslaget de praktiserende speciallæger.

Jeg vil spørge helt principielt: Hvorfor kan det være, at der lige præcis på dette område ikke skal sikres vandtætte skotter? Man kan jo ikke forestille sig en praktiserende læge, som er medejer af et medicinalfirma – eller kan man? Og hvordan kan det være, at vi her i Danmark gør os meget stor umage med at sige, at praktiserende læger ikke kan være medejere af apoteker og medicinalfirmaer? Ikke engang dyrlægers ægtefæller må have interesser i de firmaer, der producerer, importerer eller distribuerer lægemidler. Her har vi et meget strengt forbud, så jeg synes ikke, ministeren skal føle sig meget hellig over for forbud. Vi har faktisk gjort det, det er den røde tråd, men lige præcis her skal der ikke gøres noget.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg følger mig skam ikke meget hellig. Jeg føler mig sådan set meget pragmatisk og praktisk angående dette her.

De egentlige historiske begrundelser for, hvorfor regelsættet er, som det er, kender jeg ikke. Jeg kan ikke selv svare på det spørgsmål, for regelsættet er jo skabt af den tidligere SR-regering, som opfandt tilskuddet, og man skal jo ikke tage copyright på noget, man ikke har copyright på.

Vi har forbedret ordningen og givet den indhold. De penge, man satte af, for at patienterne kunne få tilskud, rakte ikke så langt, at det gav mening, men vi har bygget videre på konceptet. Jeg vil sige helt åbent, at hvis der ikke havde været en sådan ordning, da vi dannede regering i 2001, kan det da godt være – jeg ved det ikke, det er jo hypotetisk – at høreapparatsområdet i dag var blevet forvaltet efter de almindelige frit